

engelske geografer bistået dem, bl. a. Walter Fogg, senior lecturer i geografi ved University of Wales, og Charles A. Fischer ved University of Leicester.

En indledning, der handler om den almindelige baggrund for emnet, og en epiløg er forfattet af de to udgivere. Hovedindholdet af bogen falder i seks kapitler: SV.-Asien, India og Pakistan, SØ.-Asien, det kommunistiske Kina og Mongoliet, Asiens østlige randområder, Sovjet-Asien. Hver af disse regioner er behandlet fra mange synspunkter: den naturgeografiske baggrund, befolkningens økonomiske, politiske og sociale struktur. Mange specielle emner tages op: Olie og international politik, vigtige transportveje, problemer langs Sovjet-Asiens grænser. Alt i alt et uhyre nyttigt oversigtsværk.

C. G. Feilberg.

N. Ginsburg and C. F. Roberts, jr.: *Malaya*. University of Washington Press, Seattle 1958. Udg. af American Ethnological Society. 533 litograferede sider. 15 × 22 cm. 6 §.

Bogen er blevet til ved et samarbejde mellem geografer, historikere, sociologer, økonomer m. fl., men hovedforfatteren Ginsburg er geograf og har som sådan sat sit præg på redegørelsen, der falder i tre hovedafsnit: befolkning, erhverv og politisk udvikling. De to første afsnit er især baseret på en meget indgående analyse af den foreliggende, fyldige statistik og er ledsaget af en række fortrinlige kort, og tilsammen giver dette et meget detaljeret billede af det i mange henseender mærkelige samfund med dets i levevis og erhverv næsten uforenelige elementer: malayerne, inderne og kineserne. Den tilsvarende tredeling i erhvervslivet mellem risavlten, plantagekulturen (gummi) og minedriften (tin) har på grund af modstridende interesser været til stor skade for den økonomiske fremgang. Men takket være sit medlemskab af Colomboplanen har Malaya kunnet modtage stor hjælp fra de andre medlemslande, især England, Australien og New Zealand, til landvindingsarbejder (dræning og kunstvandning), til vandkraftstationer, til jernbane- og havneanlæg og andre trafik anlæg samt til investeringsopgaver inden for de forskellige dele af erhvervslivet. Bogen slutter med en gennemgang af den politiske udvikling, de administrative organer, de politiske partier og valgene op til 1955 samt de forhandlinger, der 1957 førte til *Merdeka*, Malayas frihed.

Viggo Hansen.

Sir Harold Tempany og D. H. Grist: *An Introduction to Tropical Agriculture*. Longmans, Green and Co. London 1958. 16 × 23 cm. XVI + 347 sider. 40 sh.

Afdøde Sir Harold Tempany, der var agricultural adviser for det britiske koloniministerium og besad en vidtstrakt erfaring fra ophold i Vestindien, Malaya og på Mauritius, samlede gennem mange år stof til denne bog. På hans opfordring har D. H. Grist, der havde arbejdet i Colonial Agricultural Service, Malaya, fuldført den. Desuden har mange specialister været tilkaldt, således dr. H. Greene fra Rothamsted Experimental Station, der har skrevet afsnittet om jordbundstyper i troperne.

Værket er ikke en tropernes landbrugsgeografi, men en velskreven letfattelig fremstilling af alle de problemer, naturvidenskabelige, driftsmæssige og økonomiske, der vedrører tropelandbruget. Første hovedafsnit »the

tropical background« omtaler klima, jordbund, landbrugstyper (indbefattet europæisk drevet plantagebrug) og forsøgsvæsenet. Bogens hovedafsnit »agricultural practice in the tropics« tager bl. a. spørgsmålene soilerosion, rotation og gødning, irrigation og dræning, plantesygdomme og kvægbrug op til behandling. Det sidste afsnit »economic considerations« fremstiller markedsforhold, ejendomsstrukturer og kreditsspørgsmålet. Bogen kan betegnes som en meget fyldig vejledning for den, der ønsker en første orientering i emnet.

C. G. Feilberg.

George Peter Murdock: Africa. Its Peoples and Their Culture History. McGraw-Hill Book Company. 1959. 16 × 23,5 cm. XIII + 456 s. Bilagskort over afrikanske stammer. 68 sh.

Dette er en håndbog i Afrikas etnografi. Forf. er professor i etnografi ved Yale. Han bekender åbent i fortalen, at han af selvsyn kun kender Afrika fra tre korte besøg, der tilsammenlagt ikke strækker sig over een måned. Bogen er da bygget på gennemgang af en meget omfattende litteratur, og hans litteraturfortegnelser kan være en god vejledning for enhver, der vil studere en afrikansk folkegruppe. Selvfølgelig er der ting, der er udeladt. Anmelderen kan nemt tilgive, at Leo Frobenius' bøger ikke er nævnt. Derimod synes jeg nok, at den meget kendte sprogforsker D. Westermann's »Geschichte Afrikas« kunne være omtalt.

Hele Afrikas indfødte befolkning gennemgås, inddelt i 48 grupper. Som eksempler på kapiteloverskrifter kan vi nævne: »Pygmies«, »Bushmen and their Kin«, »Nuclear Mande«, »Voltaic Peoples«, »Berbers«, »Central Bantu« o. s. v. Ved hver gruppe gennemgås landbruget, arbejdsdeling, husformer, slægtskabsforhold, social og politisk organisation, derimod ikke religion og kunst. Det har været nødvendigt at beskære stoffet. Talløse stammer er opregnet. M. h. t. sprog bygges på J. H. Greenbergs nye opfattelse af de afrikanske sprogs slægtskabsforhold.

Forfatteren sigter hele tiden mod overblikket. Der fremkommer derved meget interessante hypoteser: Vest-Afrikas Sudanzone har formodentlig været et af de områder, hvor et særpræget landbrug er opstået. Den idé kan støttes ved sprogenes slægtskab, at Bantu'erne i ret ny tid har bredt sig fra Nigeria til Central- og Syd-Afrika.

Som ved alle store syntetiske værker er der svagheder. En engelsk anmelder, der har specielt kendskab til Akan, Ewe og Adangme i det sydøstlige Ghana, har påvist, at behandlingen af disse folks organisation m. m. er meget skæv. Når man tager sine forbehold, kan man imidlertid have megen nytte af bogen.

C. G. Feilberg.

The San Saba Papers. A documentary account of the founding and destruction of San Saba Mission. Translated by Paul D. Nathan. Edited, with an introduction, by Lesley Byrd Simpson. John Howell-Books, San Francisco. 1959. 17,5 × 25,5 cm. XXII + 157 sider. \$ 12,50.

Bogens emne er en lille episode i det spanske kolonivældes historie i Nord-Amerika. I det 17. århundrede havde katolske missionærer ved San Saba, en lille vestlig biflod til Rio Colorado i det nuværende Texas, oprettet en missionsstation blandt Apacherne. D. 16. marts 1758 blev den over-